

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 345
Din 29.05.2013

Dosar nr: 207/2013

Petiția nr: 1293/28.02.2013

Petent: D. V.

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: emiterea unei decizii de pensionare fără respectarea prevederilor legale și munca nenormată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1 D. V. București

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. 1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că în anul 2012 după o carieră de 27 de ani în M.A.I. a fost trecut în rezervă cu drept de pensie în baza legii 263/2010. Petentul susține faptul că nu i s-a recunoscut dreptul la pensie militară de stat și nu a fost echivalată funcția de agebnt șef principal de poliție cu gradul de plutonier adjutant șef, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, pensiile s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

Astfel, prin adresa nr. 1293/19.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 1897 din 19.03.2013 a fost citat reclamatul, pentru termenul de 28.03.2013. De asemenea, li s-a adus la cunoștință excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale și instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

4. 1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2012, după o vechime în serviciu de 27 de ani în Ministerul Afacerilor Interne, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie în baza Legii nr. 263/2000 privind sistemul unic de pensii.

4.1.2. Petentul arată că în baza legii nr. 263/2010 i s-a calculat o pensie de stat în valoare de 1900 lei, ocazie cu care prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, nu i-a fost recunoscut dreptul la pensie militară de stat, deși a lucrat cu grad militar în perioada 1985-2002. Totodată, susține că nu i s-a echivalat funcția de agent șef principal de poliție cu gradul de plutonier adjutant șef, așa cum menționa în Dispoziția Directorului General al Direcției Generale de Poliție a MUNICIPIULUI București nr. 881/20.03.2012 cât și în livretul militar, fiind astfel transformat din polițist în rezervă în asistat social civil.

4.1.3. Totodată, prin prevederile art. 13 alin 1 din Legea 285/2010, numai persoanele pensionate în anul 2011 și 2012 nu beneficiază de indemnizațiile și ajutoarele prevăzute de art. 20, Cap. 2 al anexei nr. VI din Legea nr. 284/2010, drepturi care au fost acordate tuturor celorlalte persoane pensionate înainte și după anul 2011. Petentul consideră discriminatoriu faptul că activitatea nu a fost guvernată de dreptul muncii, respectiv munca nenormată și lipsa carnetului de muncă.

4.2. Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1. În intervalul 28.02.1985 până la 24.08.2002 petentul și-a desfășurat activitatea în calitate de subofițer în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv, ca agent de poliție de la 24.08.2002 până la 01.04.2012. Urmare a solicitării formulate la data de 01.04.2012 de încetare a raporturilor de serviciu în vederea pensionării, la nivelul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București a fost întocmită documentația necesară a fi avută în vedere de către Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne în scopul constituirii dosarului de pensie al petentului.

4.2.2. Petentul contestă că „lipsa carnetului de muncă” și a „muncii nenormate” au condus la instituirea unei discriminări în ceea ce privește cuantumul pensiei acordate. Cu privire la acest petit, reclamatul arată că, în fapt, acestuia i-a fost întocmit „carnet de muncă”¹, însă pentru acele perioade în care a desfășurat activități în baza legislației muncii (în intervalul 17.09.1979-27.08.1984), ulterior acestui moment intervenind **raporturi de serviciu** derulate, de această dată, în baza unei legislații speciale. Atât drepturile salariale înscrise în carnetul de muncă cât și veniturile salariale lunare realizate de petent în perioada 28.02.1985-01.04.2012 au fost comunicate Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne, fiind în egală măsură transmise și alte documente justificative care au servit la stabilirea cuantumului pensiei (adeverințe).

4.2.3. Cât privește critica potrivit căreia *în mod discriminatoriu nu a beneficiat de sume compensatorii acordate în baza art.20 din Legea nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice*, arată că plata unui astfel de drept suplimentar a fost suprimată prin efectul art.13 alin.(1) din Legea nr.285/2010 *privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice*, măsura fiind menținută și pentru anii subsecvenți, astfel că nicio persoană vizată de dispoziția menționată nu a mai beneficiat de un astfel de drept.

4.2.4. În legătură cu pretinsa dimensiune discriminatorie a speței, în considerarea faptului că, potrivit *art.2 din OG nr. 137/2000* *aceasta presupune existența unei deosebiri, excluderi, restricții sau preferințe care are la bază unul din criteriile prevăzute de acest articol și care se referă la persoane aflate în situații comparabile dar sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior, și având în vedere faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei atare fapte, apreciem că instituirea unui tratament discriminatoriu este exclusă ab initio.*

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, raportat la primul capăt de cerere, respectiv prevederile discriminatorii ale Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice
2. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la cel de al doilea capăt de cerere, respectiv datele și elementele nerezale care au condus la determinarea punctajului mediu anual;
3. clasarea dosarului;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Redactat și motivat S.C.S. tehnoredactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.